

vendige, vil det komme til at se daarligt ud, saa vil han ikke gøre sin Pligt, thi hans Pligt gaar jo ud paa at fremme Udviklingen, hvor han kan det, i god Retning. Nu forklarer det ærede Medlem sine Udtalelser saaledes, at under det nødvendige skal tillige være indbefattet mindst det nyttige og maaste en hel Del til. Men hvis det ærede Medlem vil efterse sin Udtalelse forleden, faldt den paa en helt anden Maade og maatte nødvendigvis forstaaes saaledes, at det ærede Medlem bebrejdede Ministeren, at han her kommer og forlanger et Budget, hvorpaa der er stet meget store Medsættelser, og saa kunde Ministeren endda bruge Budgettet, det fandt det ærede Medlem urigtigt, Ministeren burde kun forlange det, han med Sandsynlighed kan vente at saa gennemført. Det er nu ogsaa et forkert Standpunkt. Thi en Minister skal jo skønne over, hvad han anser for det første for nødvendigt og for det andet for nyttigt og heldigt — og det ærede Medlem synes jo at have meget vidtgaende Krav. Maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg har kun forsvaret mit Standpunkt og aldeles ikke angrebet det ærede Medlems Standpunkt. Jeg har ikke indladt mig paa en Underjøgelse af, hvad det ærede Medlem efter sit politiske og sociale Standpunkt fornuftigvis maatte kræve af en Minister. Det begyndte det ærede Medlem at komme ind paa, det er jeg ikke kommen ind paa og behøver ikke at komme ind derpaa, thi Sagen er saaledes. Er det, Ministeren forlanger, passende og forsvarligt, og skal han virkelig kunne modtage et Budget med de Medsættelser? Efter det ærede Medlems Udtalelse i Dag har jeg meget flygtig og her paa min Plads forsøgt at kalkulere, hvorledes disse Medsættelser falde, om det er saa betydeligt og noget saa uventet og uvant, at der er Grund til at lægge dette Spørgsmaal saa højt og under Forhandlingerne her i Folketinget. Jeg tror, at det ærede Medlem ved nærmere Underjøgelse vil se, at det er en stor Bidsfarelse. Der tales meget om Indenrigsministeriets Budget, det er ganske vist, og der tales længe om det, men der handles ikke næst saa meget, som det ser ud til. Naar undtages Jærnbanebudgettet, hvor der er en større Medsættelse paa 400,000 Kr., er der næsten ingen af Medsættelserne, der ere af en saa alvorlig Bestaaffenhed, at der er nogen som helst Betæentelighed derved, og en stor Del af disse Medsættelser, navnlig paa de Bevillinger, som kaldes Lüksus Bevillinger til Slottene, som jo dog skulle vedligeholdes, ere Udsettelser, det er slet ikke Nægtelser. S det mindste en af dem er en Ting, som

kræver Fortsættelse. Det ærede Medlem er dog ikke gaaet saa vidt, at han har sagt, at disse Gendomme ikke skulle vedligeholdes, og det vil han heller ikke kunne gøre. Naar jeg nu ganske flygtig og efter en Dggørelse som er gjort paa mit Bord og i al Hast, medens jeg tillige har været optaget af at høre efter, skal opgøre, hvad de Medsættelser betyde, der her ere stete, saa have Jærnbanerne et Budget paa over 14 Millioner hvorpaa der er gjort Medsættelse af omtrent 400,000 Kr. Vil man nærmere undersøge, hvorledes det stiller sig med Hensyn til disse Medsættelser, vil man finde, at de for en meget ringe Del gøres paa faste Poster, Poster, som Ministeren uvægerlig skal fastholde, men de falde for den aller største Del paa kalkulatoriske Poster, Olje, Smørelse, Kul, Reparation af Skibe o. desl., om hvilke den ærede Ordfører var nødsaget til at sige: Jeg kan ikke sige, om Ministeren kan komme ud af det med disse Medsættelser men vi ønske, at der skal spares, og derfor nedsætte vi de kalkulatoriske Poster. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Hørdum) er vistnok kyndig nok til at vide, at de Reparationer, der forekomme, nødvendig skulle udføres, og at det ikke kan nytte noget, at man siger, at Finanslovsudmen er nedsat. Jeg fremholdt forleden Dag for den ærede Ordfører, at det er for Tinget en behagelig Stilling at spare paa Papiret og tvinge Ministeren til igennem Regnskab om nogle Aar, hvis det ikke kan slaa til, at bevise, at det ikke har kunnet slaa til, og saaledes vil det efter al Rimelighed gaa. Altsaa, at det skulde være en saa frygtelig Historie, at der er skåret 400,000 Kr. bort paa væsentlig kalkulatoriske Poster paa en Bevilling paa 14 Millioner, tror jeg ikke, man med Føje kan hævde, og de, der ellers ere vant til at behandle Finanslovsforslaget gennem Aaringer, ville vistnok erindre, at der har fundet ganske andre Medsættelser Sted, uden at man derfor har fundet det usvarligt at modtage Budgettet.

Der næst vil jeg gøre en almindelig Bemærkning. Hvis en Minister indskrænkede sig til at komme med et Budget, der gik i den Retning, det ærede Medlem forlanger, hvad skulde saa Folketinget og Udvælget bestille, det gad jeg egentlig vide. Det er dog Ministerens Sag at skønne over, hvad der er nødvendigt og nyttigt og sønseligt. Det brimler jo af Ønster om at faa mere i den Retning, det ærede Medlem mener, er til Gavn for Samfundet. Hvis en Minister skulde nøjes med at fremsætte et saadant Sket af et Budget, at det ikke var muligt for Folketinget at pille det mindste